

- 6) Noțiunea de norme comunitare menționată la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE se referă numai la dispozițiile conținute în regulamentele și în directivele europene, precum și la normele de transpunere directă a acestora sau include și dispozițiile legislative și normele administrative de punere în aplicare a principiilor de drept european?
- 7) Principiul specialității statuat în considerentul (10) și la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE, articolele 20 și 21 din Directiva 2002/22/CE și articolele 3 și 4 din Directiva 2002/21/CE⁽⁴⁾ se opun unei interpretări a normelor naționale corespunzătoare de transpunere potrivit căreia se consideră că, ori de câte ori, într-un domeniu reglementat conținând o reglementare sectorială „a consumatorilor” care acordă prerogative de reglementare și de sancționare autorității din domeniu, se manifestă un comportament care intră în sfera noțiunii „practică agresivă” în sensul articolelor 8 și 9 din Directiva 2005/29/CE sau a noțiunii „agresivă în orice situație” în sensul anexei I la Directiva 2005/29/CE, trebuie să fie aplicată întotdeauna reglementarea generală privind practicile incorecte, iar aceasta inclusiv în cazul în care există o reglementare sectorială, adoptată în vederea protejării consumatorilor și întemeiată pe prevederi de drept al Uniunii, care reglementează în mod complet aceleași „practici agresive” și „agresive în orice situație” sau, în orice caz, aceleași „practici incorecte”?

⁽¹⁾ Notă: a fost adoptată aici o numerotare progresivă a întrebărilor preliminare, diferită de cea din ordonanța de trimitere preliminară, în care erau prezente două grupuri de întrebări, cu numerotare neconsecutivă.

⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22).

⁽³⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51).

⁽⁴⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33).

Recurs introdus la 30 martie 2017 de Republica Polonă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 19 ianuarie 2017 în cauza T-701/15, Stock Polska/EUIPO Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Cauza C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Republica Polonă (reprezentant: Bogusław Majczyna)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile recurente

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 19 ianuarie 2017, Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15;
- trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare;
- obligarea fiecărei părți la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivul și principalele argumente

Republica Polonă solicită anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 19 ianuarie 2017, Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15 (EU:T:2017:16), și trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare.

Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea formulată de Stock Polska sp. z o.o., cu sediul în Lublino, împotriva Deciziei camerei de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI, în prezent, ca urmare a schimbării denumirii, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală – EUIPO) din 24 septembrie 2015, cauza R 1788/2014-5, prin care a fost confirmată Decizia EUIPO din 14 mai 2014 de respingere a înregistrării unei mărci a Uniunii în favoarea Stock Polska sp. z o.o.

Hotărârea Tribunalului și deciziile anterioare ale EUIPO resping înregistrarea mărcii „Lubelska” din cauza asemănării cu marca „Lubeca”, asemănare care presupune un risc de confuzie pentru publicul de pe teritoriul Germaniei, unde marca anterioară „Lubeca” este protejată în ceea ce privește originea produselor desemnate de marca menționată, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 privind marca comunitară.

În susținerea recursului său, Republica Polonă invocă următoarele motive:

1. Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 privind marca comunitară ⁽¹⁾, întrucât nu a fost efectuată o apreciere globală a existenței unui risc de confuzie, bazată pe impresia globală a elementelor distinctive și dominante, în special având în vedere limitarea nejustificată a examinării similitudinii dintre semne la un singur element al mărcii anterioare (elementul verbal).

Tribunalul a admis în mod greșit posibilitatea de a lua în considerare, în examinarea asemănării dintre cele două mărci, numai unul dintre elementele constitutive ale unei mărci complexe (elementul verbal) și de a-l compara cu o altă marcă, excluzând din această examinare elementul grafic, fără a fi stabilit în prealabil că elementul verbal constituie elementul dominant, iar elementul grafic este nerelevant. Tribunalul s-a limitat să declare că elementul grafic are un caracter distinctiv slab, fără a ține seama de faptul că existența unui element cu caracter distinctiv slab nu echivalează în mod necesar cu caracterul nedominant al unui asemenea element.

2. Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, precum și a principiilor egalității de tratament, bunei administrări și securității juridice, ca urmare a neluării în considerare a faptului că EUIPO nu a urmat propria practică decizională anterioară, formulată în liniile directoare ale EUIPO, și, în consecință, a confirmării unei decizii contrare acestei practici.

Tribunalul nu a ținut seama de faptul că EUIPO s-a îndepărtat de la propria practică decizională anterioară, formulată în liniile directoare referitoare la aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, și de faptul că nu existau circumstanțe speciale care să justifice această îndepărtare.

3. Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât în aprecierea existenței unui risc de confuzie este admisă în mod greșit veridicitatea unor fapte care, pe baza unor cunoștințe comune, nu se verifică, și nu sunt luate în considerare fapte cunoscute și relevante, ceea ce conduce la o denaturare a faptelor și a probelor, și anume:

- a) se admite ca notoriu faptul că un consumator mediu german nu cunoaște semnificația denumirii „Lubeca”, ignorându-se că gradul de cunoaștere al denumirilor latine de orașe (precum „Lubeca”) nu are nicio legătură cu gradul de cunoaștere al limbii latine ca atare, precum și împrejurarea că un consumator de băuturi alcoolice atribuie importanță provenienței geografice a unor asemenea băuturi;

- b) se admite ca notoriu faptul că elementul grafic care reprezintă o coroană este prezent în general pe etichetele băuturilor alcoolice;

4. Încălcarea obligației de motivare în aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât:

- a) nu se precizează care dintre elementele semnului a fost considerat dominant de către Tribunal;

- b) nu se precizează faptele în susținerea tezei potrivit căreia semnificația termenului „Lubeca” nu ar fi cunoscut de consumatorul mediu german.

⁽¹⁾ JO 2009, L 78, p. 1.